

- 13) nie zwiększają po zmieszaniu się z wodą odbiornika pięciodniowego zapotrzebowania tlenu biochemicznego (BZT₅): na odcinkach zbiorników I kategorii — powyżej 2 mg/l, a na odcinkach zbiorników II kategorii — powyżej 4 mg/l,
- 14) pod ich wpływem woda z odbiornika nie wykaże w laboratorium reakcji na zagniwanie po 5 dniach przechowywania w cieplarni przy + 20°.

2. Przepisów ust. 1 pkt 9 i 10 nie stosuje się w przypadkach ustalonych przez właściwą władzę ze względów sanitarnych.

§ 4. Ścieki mogą być wpuszczane do ziemi, jeżeli są oczyszczone co najmniej mechanicznie i nie zawierają widocznych zanieczyszczeń pływających, związków trujących, bakterii chorobotwórczych, tłuszczów, olejów mineralnych i produktów naftowych. Ścieki te można wpuszczać do ziemi na terenach osiedli tylko o zabudowaniu luźnym, o ile cała ludność danego osiedla zaopatrywana jest wyłącznie z wodociągu centralnego lub studzien, czerpiących wodę z warstw wodonośnych nie narażonych na zanieczyszczenie. Niedopuszczalne jest również odprowadzanie ścieków do drenży w miejscach, w których wody gruntowe płyną w stronę kabli lub innych urządzeń, które mogą być przez to narażone na uszkodzenie.

§ 5. Ścieki, wymienione w § 3, można wpuszczać do zbiorników wód powierzchniowych bądź do ziemi jedynie w takich ilościach, aby równowaga biologiczna, ani zdolność do samooczyszczania się danego zbiornika lub ziemi nie zostały zakłócone.

§ 6. Ścieki prowadzone przy pomocy rowów powinny odpowiadać warunkom określonym w § 3, nadto nie powinny wydzielać przykrych zapachów w ciągu całego ich przepływu w granicach osiedla.

§ 7. 1. Ścieki z zakładów leczniczych dla chorych na choroby zakaźne lub oddziałów chorób zakaźnych w szpitalach ogólnych, gdyby nawet dołączone były do kanalizacji ogólnej, powinny być odkażone przed ich odprowadzeniem z terenu tych zakładów.

2. W przypadkach epidemii chorób, których zarazki rozpowszechnione być mogą przez wodę, prezydium powiatowej rady narodowej może zarządzić odkażanie ścieków odprowadzanych również z innych zakładów, a także z miejskich kanalizacji centralnych.

3. Ścieki przemysłowe, jak z garbarni, z płuczek wełny, z laboratoriów bakteriologicznych, z wytwórni serologicznych itp., jeżeli zachodzi obawa, że mogą one wprowadzić do odbiornika żywe zarazki lub ich przetrwalniki, powinny być stale lub okresowo odkażane; odkażanie tych ścieków może zarządzić prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 8. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia ma prawo zwalniania od wymagań niniejszego rozporządzenia (z wyjątkiem § 3 ust. 1 pkt 1) — częściowo albo całkowicie na czas określony — na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

372

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 września 1950 r.

w sprawie nakazów podjęcia pracy w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 i z 1950 r. Nr 36, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły (art.) bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 i z 1950 r. Nr 36, poz. 327).

2. Użyte w rozporządzeniu określenie „nakaz“ oznacza nakaz podjęcia pracy przewidzianej w art. 34 ust. 1, określenia zaś „władza bądź organ“ — władzę bądź organ upoważniony do obsady stanowisk w określonym społecznym zakładzie służby zdrowia.

§ 2. Władza bądź organ może wystąpić z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli obsadzenie określonego stanowiska w społecznym zakładzie służby zdrowia jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania tego zakładu, a podjęte starania o obsadzenie tego stanowiska zgodnie z zasadami ustalonymi na podstawie art. 22 ust. 1 nie dały wyniku.

§ 3. Wniosek o wydanie nakazu władza bądź organ zgłasza do prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia zakładu, podając:

- 1) zakład, stanowisko, które powinno być obsadzone, i czas zatrudnienia w wymiarze dziennym,
- 2) możliwość dodatkowego zatrudnienia lekarza w zakładzie określonym w art. 27 ust. 1 bądź we władzach, urzędach i instytucjach prawa publicznego, znajdujących się w miejscu położenia zakładu,
- 3) opis mieszkania przewidzianego dla kandydata z wyszczególnieniem liczby izb i ich wymiarów, odległości od zakładu, w którym kandydat ma być zatrudniony, oraz od zakładów, w których może uzyskać pracę dodatkową,
- 4) uzasadnienie z podaniem przyczyn, które uniemożliwiły obsadę tego stanowiska zgodnie z zasadami ustalonymi na podstawie art. 22 ust. 1, oraz wyszczególnieniem etatów przewidzianych dla zakładu stanowisk lekarskich z zaznaczeniem, które z nich są obsadzone.

§ 4. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej w terminie 14 dni od otrzymania wniosku, po skontrolowaniu okoliczności w nim podanych, przedstawia wniosek Ministrowi Zdrowia wraz ze swoją opinią, wskazując równocześnie w miarę możliwości odpowiedniego kandydata spośród lekarzy dopuszczonych do wykonywania praktyki na obszarze województwa.

§ 5. 1. W przypadku uznania wniosku władzy bądź organu za uzasadniony, Minister Zdrowia zawiadamia lekarza, odpowiadającego warunkom określonym

we wniosku, że może przedstawić w terminie 10 dni okoliczności określone w art. 34 ust. 2 z poparciem ich odpowiednimi dowodami.

2. W przypadku, gdy lekarz nie odpowie w terminie na zawiadomienie lub przedstawi okoliczności nie uzasadniające konieczności jego pozostawania w dotychczasowym miejscu zamieszkania lub wykonywania praktyki, Minister Zdrowia wydaje lekarzowi nakaz podjęcia pracy określonej we wniosku.

§ 6. Nakaz w szczególności określa:

- 1) zakład, stanowisko i liczbę godzin pracy w wymiarze dziennym,
- 2) termin podjęcia pracy,
- 3) czas trwania obowiązku wynikającego z nakazu,
- 4) władzę bądź organ obowiązany do zawarcia z lekarzem umowy o pracę,
- 5) mieszkanie, które lekarz może objąć, z podaniem jego adresu i liczby izb.

§ 7. O wydaniu nakazu Minister Zdrowia powiadamia władzę bądź organ, który wystąpił z wnioskiem, oraz zakład lub instytucję zatrudniającą dotychczas lekarza.

§ 8. Jeżeli lekarz nie zgłosił się do pracy w terminie określonym w nakazie, władza bądź organ obowiązany jest powiadomić o tym prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu tygodnia od upływu tego terminu.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy - dentystów, farmaceutów, pielęgniarów (pielęgniarzy), położnych oraz techników i uprawnionych techników dentystycznych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

373

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 sierpnia 1950 r.

w sprawie wystąpienia Polski ze Światowej Organizacji Zdrowia.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 15 sierpnia 1950 r. Polska zgłosiła Dyrektorowi Generalnemu Światowej Organizacji Zdrowia swoje wystąpienie z powyższej Organizacji, powstałej na podstawie

Konstytucji z dnia 22 lipca 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 61, poz. 477 i 478).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *St. Skrzyszewski*

374

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 sierpnia 1950 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 350) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. U.

R. P. z 1945 r. Nr 53, poz. 302 i z 1946 r. Nr 23, poz. 149) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Chelchowski*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1950 r. (poz. 374).

DEKRET

z dnia 16 listopada 1945 r.

o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Art. 1. Do rozpoznawania spraw o przestępstwa, godzące w interesy życia gospodarczego lub społecznego Państwa, a zwłaszcza o przywłaszczenie mienia społecznego, korupcję, łapownictwo, spekulację i powodowanie paniki w celu szkodenia interesom mas pracujących—powołuje się Komisję Specjalną do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, zwaną w dalszym ciągu niniejszego dekretu „Komisją Specjalną“.

Art. 2. (1) Komisja Specjalna składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i członków.

(2) Przewodniczącego Komisji Specjalnej, jego zastępcę i członków mianuje i odwołuje Rada Państwa.

Art. 3. Przy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz prezydium rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi działają delegatury Komisji Specjalnej.